

Publicerad 2010-08-26 21:13 av PPQ

en del personer påverkar en enormt, i bland trillar poletten ner...mitt under ett samtal får man en aha upplevelse, samtalet fortsätter sedan i dagar efter att man lagt på...

en del i ett händelseförlopp

"Lögnen är skillnaden mellan det vackra och det smutsiga

Inte det där emellan

Tillåtande och frihet innan begränsningar, ägande och ego kommer emellan

Det är skillnaden mellan att vara störst i världen eller okänd"

Känn hur tankarna snurrar, tankarna du aldrig tänkt förr

Se hur möjligheterna knackar på din dörr

Och allt du behöver göra är att välja

Säg det rakt ut, eller så får man tåga och svälja

Och vad är det för makt som skrämmer så

Varför ska vi vara två?

Visst funderar jag på hur du smakar, hur du känns

Och visst finns lögnen där för sanningen bränns

Och jag svettras ur mig sanningar som jag försöker låta bli att glömma

Och visst, jag vill minnas vad jag brukar drömma

Men är det där verkligen jag? Om jag kan välja att det är jag, då är valet gud

Och jag bubblar inom mig vid dessa galenskapers storhet, men jag säger inte ett ljud

Jag minns mina första stapplande steg och det som skrämde

Och det där som var stommen i sanningen var det jag aldrig nämnde

Det som jag skräms av är min egna skugga, skuggan av mig själv skrämmer mig mest

I stället för att omfamna mig själv med min skugga då jag behöver det som bäst

Och det är präglandet av något som inte finns som begränsar oss i våra val

För det är så det ska vara och allt annat är otänkbart och så stänger vi in oss i våra skal

Och inget säger att det är rätt, men kan vi prata om det utan att skrika

För dom där samtalen älskling, ja dom gör oss rika

Och vi kan väl prata om möjligheter i stället för det som kanske gått förlorat

Och på ett eller annat sätt så har vi alla då och då horat

Och du säger att det är kärlek, och jag väljer sakta och motsträvigt att tro dig

Och du säger det om och om igen tills jag blir kåt nog att börja älska mig

Och jag har fördomar precis som du så vem är jag att döma

Varför inte? Gud är valet, valet är gud och det blir verkligt om vi vågar drömma

Våra drömmar blir verklighet om vi väljer så

Då vi tillåter oss är det det vi väljer som vi kommer att få

Och våra behov blir tillgodosedda då vi törs välja, då vi törs tänka tanken och uttala orden
Och då blir det smutsiga vackert, för då finns sanningen, och vi ersätter alla borden

Jag måste i bland motvilligt inse att det finns saker som jag gillar, fast det förändrar mig
Jag önskar att förklaringen var så enkel som att jag var tokkär i dig
Jag måste medge att jag är sådan som jag inte törs stå för
För om jag gör det, vad händer då med smärtan då gårdagen sakta dör
Jag som inte kan gråta ordentligt ens, jag som inte låtit mig vara där, och här också
För jag är både det där och det där och jag tror att jag är mycket mer än så

Och jag begränsar mig själv, slår mig i bojar och förseglar dem med lögner som förr
Jag rusar i väg och gömmer mig, låser min dörr
Men jag är medveten om det och det är den enda skillnaden, men jag skräms för den jag är
Då kan man undra hur långt jag kommit om jag inte kan vara i det här
Vem blir jag om jag vågar se att valet är gud, gud är valet jag vill tillbaka och nosa mer
Om jag reser mig upp och väljer kärlek och finner jag tillit till det som sker

”Men vi tänker efter, vi är förnuftiga
Vi gör som vi lärt oss... det som är rätt...
Det finns en verklighet... drömmar är drömmar...det finns en verklig värld
Och hur skulle det gå om vi betedde oss hur som helst.. som djur... ansvarslöst
Det där är fel och det tyder på en brist på mognad, ansvarskänsla... kanske en känslomässig störning...
Jag vet inte vad det är... jag vill inte veta... för...
För om vi skulle hålla på så... vad skulle hända då? hur skulle det gå?
Så... glöm det, skärp dig...för det är otänkbart”

Så tystar du de röster som säger att allt är kärlek
De som säger att om sanningen finns, finns inget utrymme för svek
Så hur förklarar du alla de där rösterna som bara blir fler och fler
Och hur förtränger jag det som kräver att stillas, den del som vill veta mer
Och vem ska sörja dig då du grävt din egna grav
Och vem ska befria dig då du frivilligt utan orgasm valt att vara slav

Och i ögonen finns såren, ärren som skapats för det vi förnekade oss själva
Det som jag inte tillått mig själv, det som gav mig så mycket liv att jag börja skälva
Och jag binder ris åt egen rygg, och hur rik skulle jag bli om jag sålde min kropp
Det är våra egna val och begränsningar som avgör var det tar stopp
Och det finns många flera sätt att få ett rus med en sanning som ledstjärna
Sanningen är vägen förbi det destruktiva, men ändå få samma drog som knockar ens hjärna

Man måste våga tillåta sig själv för att kunna tillåta andra

Det är lika viktigt som att älska sig själv för att kunna älska varandra

Man måste kunna vara ärlig mot sig själv för att vara ärlig fullt ut

Man måste kunna se sig själv för att kunna se livet från början till slut

Inga gränser, inga begränsningar, då kan man gå hur långt som helst

~~För då är valet gud, gud är valet och i någon mening är man frälst~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten